

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landsthinget. Nr. 208.

Anden Session.

71de Møde.

Lørdagen den 1ste Februar.

(Fortf.)

Ordføreren (fortsat): Jeg trøder, at den Modification, Udvalget har foreslaaet, den Meddelelse, vi her ere gaaede mellem hvad Udkastet og Borgerrepræsentanterne antog, vistnok vil være den hensigtsmæssigste. Forsaavidt der nu er anført til Fordeel for Udkastet, at Lovgivningen betragter Borgervæbningsforpligtelsen som en Communalbyrde, der skal opfyldes uden Hensyn til Børnepligten, og naar man altsaa vil slutte deraf, at den Omstændighed, at En har tjent i den staaende Hær, slet ikke skal have Indflydelse med Hensyn til Borgervæbningen, og at det altsaa meget godt kan svares, at han bliver staaende i Borgervæbningen til sit 45de Aar, saa skal jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, naar Udvalget er gaaet ud fra den modsatte Forudsætning, saa har det navnlig været af Hensyn til, at Tjenesten ved Borgervæbningen har ogsaa Noget, som opveier nogle af de Lettelser, som den har fremfor Tjenesten i Armeen, idet nemlig, at, ihvorvel Tjenesten i Armeen med Hensyn til Farefuldhed er at ansee for en i det Hele taget større Byrde end Tjenesten i Borgervæbningen, saa opveies det paa den anden Side noget ved Stadigheden af Tjenesten i Væbningen. I Armeen er Tjenesten kun stadig nogle Aar; men Bedkommende i Borgervæbningen gjøre stadig Tjeneste i en heel Række af Aar. Uniformeringen maage de ogsaa selv besørge, og de faae ikke nogensomhelst Betaling derved, saa at forsaavidt er Tjenesten i Borgervæbningen forbunden med et Tab, som ikke er Tilfældet med Tjenesten i Armeen. Med Hensyn til den Omredaction, vi have tilladt os at foreslaae af § 7, har jeg ikke Videre at be-

mærke. — Det er det, som jeg paa Sagens nærværende Standpunkt skulde tillade mig at anføre.

Justitsministeren: Der har allerede tidligere været ført Discussion om det Hovedpunkt, som disse 3 foreliggende Paragraffer give Anledning til at sætte under fornyet Overveielse, nemlig den Aldersgrændse, der skal fastsættes for Borgervæbningens Medlemmer. Det er et Punkt af den allerførste Bigtighed, da deraf hele Borgervæbningens Betydning afhænger, idet det af den Afgjørelse, som vil finde Sted med Hensyn til dette Spørgsmaal, atter vil afhænge, hvor stort et Antal Tjenstpligtige Borgervæbningen vil faae til sin Raadighed. Der er allerede af min Collega, som her igaar udtalte sig, gjort opmærksom paa Bigtigheden af, at Borgervæbningen har et tilstrækkeligt Antal Tjenstpligtige til sin Raadighed, naar den skal udføre den Tjeneste, som tilsigtes ved denne Lov at overdrage den, og jeg kan slet ikke frasælde den Anskuelse, at det vil være baade i Borgervæbningens egen Interesse og en nødvendig Følge af den Bestemmelse, den har, at der oprettes ikke alene et borgerligt Artilleri, som kunde have ringere Døvelse i Infanteritjeneste, men at der tillige have et Artillericorps, og, dersom denne Anskuelse er rigtig, vil en altfor stor Begrændsning af den Alder, i hvilken Borgervæbningens Medlemmer ere pligtige at tjene, medføre en Kuldstælfelse af Borgervæbningens Betydning. Jeg skal iøvrigt slet ikke nægte, at jeg selv endog saa tidligere har været meget tilbøielig til at ønske Grændsen fastsat, saaledes som det af en æret Landthingsmand (H. P. Hansen) er foreslaaet; han har vel nu selv frasædet sine Forslag, men de ere atter optagne af en anden æret Landthingsmand (Kierkegaard). Jeg havde anseet det for ønskelig, at Aldersgrændsen kunde sættes